

fældigt på opbevaring og behandling af fødevarer.

Svar (22/10 98)

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Alle fødevarerforretninger skal overholde lovgivningen og dermed også de hygiejniske krav, myndighederne forlanger.

Lever forretningerne ikke op til kravene, må myndighederne gribe til egnede foranstaltninger for at sikre, at der rettes op på de utilfredsstillende forhold.

Myndighederne har flere muligheder for effektivt at gribe ind overfor overtrædelser af hygiejnestandarderne med påbud og forbud, herunder midlertidig lukning af forretninger og tilbagekaldelse af godkendelsen af forretningen.

Offentliggørelse af navnene på de forretninger, hvor myndighederne er skredet ind med omsætningsbegrænsende foranstaltninger eller bøder, er også et middel, som kan anvendes for at sikre større respekt for overholdelse af lovgivningen. Dette er et væsentligt element i den nye fødevarerlov.

Efter den gældende lovgivning er det de kommunale myndigheder, som gennem levnedsmiddelkontrollen har ansvaret for at sikre, at forbrugerne ikke bliver udsat for risiko ved salg fra forretninger, som overtræder hygiejne-reglerne. Valget af sanktioner for overtrædelser er først og fremmest en kommunal opgave.

Det er således op til de kommunale myndigheder at beslutte om navnene på forretninger, som ikke lever op til lovgivningens krav, skal offentliggøres. Lovgivningen giver mig ikke mulighed for at instruere kommunerne om at iværksætte en sådan offentliggørelse. Jeg ser imidlertid gerne, at kommunerne beslutter sig til at følge de principper for offentliggørelse, som fremgår af fødevarerloven, og som der ved lovens vedtagelse var bred tilslutning til i Folketinget.

Under alle omstændigheder vil kontrolresultaterne for detailhandelen blive offentliggjort, når fødevarerloven træder i kraft og fødevarerkontrollen omlagt, hvilket forventes at ske i det kommende år.

Spm. nr. S 111

Til statsministeren (9/10 98) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Vil statsministeren tage initiativ til at ændre lovgivningen, således at der én gang for alle sættes en stopper for offentlige myndigheders registrering af gifte kvinder under deres mands cpr-nummer?«

Begrundelse

Det er dybt krænkende, at en række kommuner fortsat praktiserer en registrering af borgerne således, at kvindelige ægtefæller, der henvender sig til kommunen, fortsat skal oplyse deres mands cpr-nummer i forbindelse med en eventuel sagsbehandling.

Svar (23/10 98)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for indenrigsministeren, der oplyser følgende:

»I begrundelsen for spørgsmålet er anført, at en række kommuner fortsat praktiserer en registrering af borgerne, således at kvindelige ægtefæller, der henvender sig til kommunen, fortsat skal oplyse deres mands personnummer i forbindelse med eventuel sagsbehandling.

Det kan hertil oplyses, at en sådan praksis er i klar strid med bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 588 af 10. august 1998 om folkeregistrering. Det er fastsat i stk. 2, at »identifikation af den enkelte person skal ske under vedkommendes eget personnummer. Såfremt det under et forvaltningssområde er nødvendigt at henføre flere personer til samme sag, kan forvaltningen selv afgøre, hvorledes den interne sagsregistrering tilrettelægges mest hensigtsmæssigt. Ved tilrettelæggelse skal der bl.a. tages ligestillingsmæssige hensyn.« Det fremgår endvidere af stk. 3, at en offentlig myndighed kun kan kræve, at en person oplyser sit eget personnummer ved dennes henvendelse til myndigheden.

Tilsvarende bestemmelser foreslås i §§ 52 og 53 i det forslag (L 9) til Lov om Det Centrale Personregister, der er fremsat den 7. oktober 1998.

Når en person efter bestemmelsen i § 22, stk. 2, ikke kan forlange, at pågældendes eget per-